

El perill i el privilegi de l'obertura femenina a allò altre

El monogràfic *El perill i el privilegi de l'obertura femenina a allò altre* neix de la necessitat d'explicar-nos alguna cosa més sobre la violència contra les dones. L'allau de notícies, comentaris i les respostes de les institucions que es limiten a recollir la cruesa dels fets reiterats contra les dones i que els llegeixen com a lluita de poder entre els sexes, ens ha fet veure que aquesta violència, mal dita domèstica o de gènere, mostra un dels desconcerts simbòlics i per això reals del final del patriarcat.

Per algunes de nosaltres el cos femení senyala per ell mateix una obertura a allò altre de si, una obertura que és una disponibilitat a la relació amorosa. Aquesta obertura és la que ens posa i es posa una i altra vegada en perill, en no reconèixer alguns la dignitat de les dones que han portat i portem al món el crear i recrear la vida.

El recorregut pels diferents textos ajuda a captar aquest amor al sentir i al sentit, que és un sentit de si que porta la relació primera. Quan aquest amor al sentir i al sentit es perd, és perquè predomina la força del poder i aquesta és també la que posa en perill l'obertura femenina, deixant nues i ortes les dones en les relacions que establim entre nosaltres i amb els homes. És la mesura de l'autoritat i no la del poder la que obre una relació de confiança, la que ens reconeix la paraula i el plaer de dir-la en primera persona, restituint així ordre simbòlic a la mare.